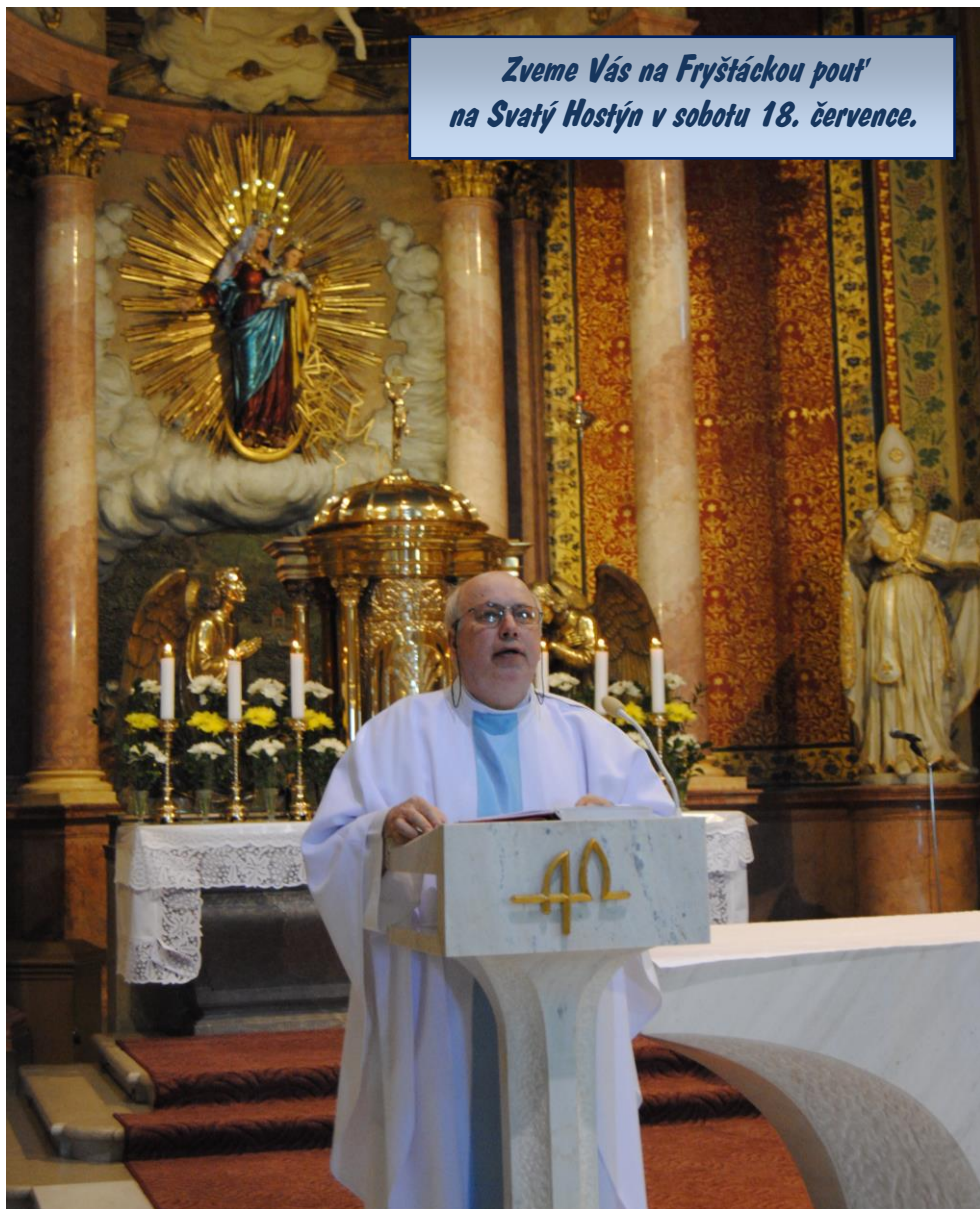

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
13. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2015 - ČÍSLO 140

FARNÍČEK

*Zveme Vás na Fryštáckou pouť
na Svatý Hostýn v sobotu 18. července.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Nastal čas prázdnin a dovolených. Moji spolubratři a já jsme si již v červnu zajeli na týdenní dovolenou do Švýcarska za svým (naším) spolužákem do Curychu. Kromě národní mariánské svatyně Einsiedeln jsme navštívili švýcarského národního patrona bratra Nicolase z Flüe a nenechali jsme si ujít ani Kostnici, vlastně Konstanz, a podívali se na místa spojená s Mistrem Janem Husem, od

jehož upálení letos uběhne 600 let.

Chtěl bych upozornit na naši, doufejme, že již tradiční, pouť města Fryšták na Hostýn, která se koná 18. 7., na níž Vás srdečně zvu. Začátkem srpna je pak celonárodní připomínka 200 let od narození Dona Boska na Velehradě. Zkuste si i na tuto oslavu udělat čas.

V duchu Dona Boska bych Vás rád viděl šťastné a naplněné pěknými zážitky z letních cest a návštěv během dovolených. Hlavně na sebe dávejte pozor a spolupracujte s anděly strážnými a sv. Kryštofem, ať se živí a zdraví zase uvidíme.

Na všechny cesty Vám rád žehná

Váš otec Miroslav

POZVÁNKA NA POUŤ

Fryštácká farnost Vás srdečně zve na děkovnou pouť na Svatý Hostýn, která se uskuteční **v sobotu 18. července 2015.**

Slavnostní mše svatá – „Za poutníky z Fryštáku“ sloužená P. Miroslavem Dibelkou, při které bude hrát i krojovaná dechová hudba Fryštácká Javořina začne v 10:15.

Odjezd autobusu z náměstí ve Fryštáku bude v 9 hodin.

Po skončení mše – kolem 11.30 je pro všechny přítomné připraven malý promenádní koncert. Ve 13 hodin bude následovat požehnání a rozloučení s poutníky.

Návrat do Fryštáku je naplánován kolem 14.30 hodiny.

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

- *Peníze jedněm panují, jiným slouží.
- *Při pití mnohém – rozumě sbohem.
- *Pravým mudrcem je ten, kdo se od každého učí.
- *Ranní ptáče dál doskáče.
- *Ráno je moudřejší večera.
- *Rána po meči se zahojí, rána po zlém slovu nepřestane bolet.
- *Slušný člověk odpovídá slušně i neslušnému.
- *Slova povzbuzují, příklady táhnou.
- *Slovo má váhu až v čin se promění.
- *Staré chrámy dobré zvony mají a staří lidé radu dají.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ VE FRYŠTÁKU

V neděli 7. června před 10 hodinou se náš farní kostel opět zaplnil dětmi, maminkami, tatínky, babičkami a dědečky, ale i farníky, kteří pravidelně navštěvují tuto mši svatou. Na všechny čekala krásná slavnost. Šest dětí letos poprvé přistoupilo k prvnímu svatému přijímání. Tři děvčata a tři chlapi - Kristýna Ponížilová, Kateřina Vaňharová, Linda Miklová, Pavel Juráň, Tomáš Novák a Lukáš Pavel. Nemocného otce Miroslava, který děti po celý rok připravoval, musel na poslední chvíli zastoupit otec Jožka Klinkovský. I tak se vše odehrálo v milé a krásné atmosféře. Děkujeme všem, kteří se na této slavnosti podíleli a dětem, které poprvé přijaly Pána Ježíše, především plamen víry a hlavně výdrž. Rádi je mezi sebou v našem farním společenství přivítáme co nejčastěji.

-pn-

NOVÉ OBJEVY K DĚJINÁM FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

Z kterého roku pochází první písemná zmínka o farnosti a kostele ve Fryštáku?

Výročí první písemné zmínky nás odkazují k letité tradici té které konkrétní instituce, k níž máme blízký vztah. Zatímco v případě města Fryštáku je již dlouho stanoven tento rok na letopočet 1356, kolem samotného našeho kostela a farnosti panují určité nejasnosti a neshody, které jsou patrně i příčinou toho, že se doposud žádné takové farní výročí neslavilo. Pokud se podíváme na tradiční turistické webové portály, jako jsou stránky www.hrady.cz nebo www.turistika.cz, dočteme se zde, že nejstarší písemná zmínka o farnosti pochází z roku 1480. Původním zdrojem tohoto letopočtu je pravděpodobně Církevní topografie Moravy sepsaná benediktnem Řehořem Volným v letech 1855–1866. V 3. svazku tohoto díla (z roku 1859) najdeme také záznam o fryštácké farnosti a v něm informaci, že uvedená nejstarší zpráva pochází z Moravských zemských desek (knih evidujících majetky šlechty, církve a měst). P. Jan Drábek později ve své knize o dějinách městečka Fryštáku (1915) doplnil, že ke zmínce o farnosti k roku 1480 došlo při té příležitosti, kdy dosavadní lukovský pán Albert starší ze Šternberka (syn Lacka z Lukova) odstupoval své panství Adamu Albertu ml. ze Šternberka (synovi Matouše z Holešova) výměnou za panství holešovské. Tato písemná zmínka je jistě nezpochybnitelná a lze jí snadno dohledat, na druhou stranu však vzbuzuje určité pochybnosti. Vždyť jak je možné, že se o Fryštáku z pramenů dozvídáme poprvé v roce 1356, navíc již roku 1389 se dokonce uvádí, že jde o městečko, ale o kostelu se poprvé píše až o dalších 124 let později? Tuto záhadu ale našťastí částečně odstranil již dříve zmiňovaný fryštácký farář

P. Drábek, který uvádí nejstarší zmínku v listině už z roku 1398, v níž tehdejší majitel lukovského panství Zdeněk ze Šternberka *založil za spásu duše svého syna Jana IV., který v témže roce zemřel, nadaci při kostele ve Fryštáku pět marek – grošů ročně* (za účelem sloužení zádušních mší sv.). Tento příjem pro fryštácký kostel zajistil na své vsi Mysločovicích a tamním dvoře. Tato písemná zmínka má však jeden „háček“: Dotyčná listina se totiž pravděpodobně nedochovala. Její opis najdeme až v rukopisném díle českého jezuitského historika Jana Tannera (1630-1692) z roku 1674 *Historia Heroum de Stellis* (doslovně „Historie hrdinů z hvězd“), které se zabývá dějinami rodu Šternberků. Tiskem vyšlo v německém překladu v roce 1732 pod názvem *Geschichte derer Helden von Sternen*. Odpověď na otázku, co považovat za první písemnou zmínku o kostele ve Fryštáku, není tedy skutečně jednoznačná. Existence nadační listiny z roku 1398 je však nepochybná, a proto mám za to, že se o informace z ní můžeme spolehlivě opírat a že dějiny naší farnosti doložitelné prameny tak můžeme posunout skutečně až na sklonek 14. století.

SALESIÁNSKÝ VELEHRAD

OSLAVY DVOUSTÉHO VÝROČÍ NAROZENÍ DONA BOSKA

Sobota 8. srpna 2015

- 11:00 Slavnostní mše svatá**
Celebruje biskup Karel Herbst
- 14:30 Koncert**
Josef Špaček st. a jeho rodina
- 15:45 Přednáška P. Pavol Grach, SDB**
Téma: Don Bosco píše svým dětem.
Synové píší o svém otci.

Workshopy, přednášky, program pro děti, ...

- 19:00 Narodeninový galavečer**
aneb vše nejlepší Donu Boskovi
- 20:30 Koncert Pavla Helana
a Prague Cello Quartet**

Pátek 7. srpna

- 18:00 Mše svatá**
Celebruje provinciál
P. Petr Vaculík
- 20:15 Vigilie**

Neděle, 9. srpna

- 10:00 Mše svatá**
Celebruje
P. Josef Nuzik
gen. vikář

Více informací na

www.sdb.cz/200

Příjezd na Velehrad odpoledne
bude zrušen časem.
Sledujte aktuální informace
na webu.

Becchi 1815
Rodíště Dona Boska

Mediační partneri:

NOVÁ EVANGELIZACE – 5. DÍL – KERYGMA PRVOTNÍ CÍRKVE

Kněz se modlí, ať máme podíl na božství Ježíše Krista, který se pokořil a sdílel naši lidskost. V jedné prefaci ke mši svaté se říká: „Otec miluje a vidí v tobě, co vidí a miluje v Ježíši Kristu“. Počátek kerygma je „ Bůh tě miluje bezpodmínečně“. Proto se můžeme divit tomu, jak se modlí sv. Pavel Ef 3,18-19 „abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží“. Bratři a sestry, tady začíná kerygma. Bůh miluje lidi, které chceme evangelizovat a miluje je bezpodmínečně. My ve svém jednání musíme reflektovat tuto lásku.

V lidském jazyce to znamená mít s nimi nekonečný soucit.

Pokud nemám v sobě toto milosrdenství a lásku, nemůžeme evangelizovat. Neodsuzujeme hříšníky a neukazujeme na ně prstem. Začínáme tím a podle toho také jednáme, že říkáme: „Bůh tě miluje“. Nemyslíte, že je to velmi důležité? Myslím si, že je to životně důležité. Snažíme se dívat realisticky na věci kolem nás, a proto říkáme, že jsme všichni hříšní a potřebujeme spásu. My všichni chybujeme. Můžeme též lidem sdělovat své zkušenosti s hříchem. Sv. Pavel říká: „Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. Jak ubohý jsem to člověk!“ Ze své zkušenosti vím, že lidé spíše hřeší ne ze zlosti, ale ze slabosti. Ale každý z nás hřeší! Je smutné, že právě tento hřích nás odděluje od Boha.

Do této diskuse přinášíme radostnou zvěst, že Ježíš zemřel za každý hřích. A pak můžeme dál pokračovat tím, že Ježíš zemřel, jako náš obětní beránek. I když je Bohem a bez hříchu, bere za nás naše hříchy, je tak dobrým naším přítelem, že dává za nás svůj život. Připomeňme si Ř 5,7-8 : „Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ Vidíme, že je to bezpodmínečná oběť za každého z nás. Při mši se modlíme: „Zemřel za odpuštění hříchů.“ Proto můžeme lidem říci, že problém hříchu byl vyřešen – Ježíš odstranil naše hříchy. Můžeme prožít tuto zkušenost, toto osvobození.

Prožiješ to tehdy, když činíš pokání a uvěříš. Pokání spočívá v tom, že uvěřím Bohu, že mne miluje bezpodmínečně a uvědomím si své hříchy a přiznám se k nim. Když lidé začínají vnímat boží Lásku při evangelizaci, začnou vidět vlastní hříchy ve světle boží Lásky. Ten hlavní hřích je nedostatek lásky, naše sobectví, naše zlá vůle.

V jednom žalmu se píše: „Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'“!

Lidé si začínají uvědomovat tento nedostatek lásky a začínají mít ochotu odvrátit se od tohoto sobectví. Klíčem k tomu je důvěra v Ježíše, že on jim odpustí jejich hříchy, že je nebude soudit a odsuzovat, ale milovat. Hříšník je jako marnotratný syn, který se navrací ke svému otci, uvědomuje si své špatné chování, ale zároveň i zjišťuje, že boží náruč je otevřená, aby ho objala. Bůh nám nabízí svou lásku a odpuštění, což si vůbec nezasloužíme. Když evangelizujeme, nehovoříme o hříchu, ale dovolujeme Duchu Svatému, aby tyto hříchy zjevoval on sám. Jenom povzbuzujeme lidi, aby se sami odevzdali Ježíši, důvěřovali v něho a pak poznali v hloubi svého srdce jeho milosrdnou lásku. Musíme se naučit, jak vést lidi ke skutkům pokání. Někteří například pokleknou na zem, my poklekneme vedle nich. Možná tito lidé nebudou nic vědět

o křesťanství, takže my se budeme modlit v jejich jménu a můžeme je poprosit, aby po nás opakovali. Tato modlitba má vždy končit: "Pane Ježíši, odevzdávám Ti svůj život. Je mi líto mého špatného chování a zvu Tě do svého srdce a chci Ti odevzdat svůj život teď i v budoucnosti. Prosím Tě buď Pánem mého života". Když se takto upřímně pomodlíme, nastávají velké věci. Jak říkají bratři protestanté - tento člověk prožívá nové narození. Najednou prožívají skutečnost spásy, protože poznávají Ježíše Krista, prožívají hluboké osobní setkání s ním, jako Pánem milosrdné Lásky. Je nádherné stávat se porodní bábou v těchto situacích. Takhle to děláme, když se snažíme evangelizovat. Umožňujeme lidem, aby se znovu narodili. Je to nádherná věc. Já nemám pozemské, tělesné děti a příliš mi to nevádí. Ale chci tyto duchovní děti, které se znovu narodí. V určitém smyslu se stávám jejich otcem, protože jsem byl přítomen jejich novému narození.

Další krok spočívá v tom, že povzbuzujeme lidi, aby se otevřeli Duchu Svatému a jeho darům. V Písmu stojí Ježíš u chrámu a říká: "Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proud živé vody poplyne z jeho nitra." Voda, o které se Ježíš zmiňuje, je voda Ducha Svatého. Potom se modlíme za Letnice, aby ten člověk byl naplněný Duchem Svatým, protože, jen Duch jej může přivést k pravdě o Bohu. Jak říká svatý Pavel: "Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží". A právě o tohoto Ducha prosíme pro tohoto člověka.

PROČ? Pavel nám dává odpověď - aby měli stejnou mysl jako Ježíš Kristus, aby začali myslet boží myslí a toužili po božích věcech. Potom je povzbudíme, aby se modlili za dary Ducha Svatého. Jak víte, jsou čtyři seznamy těchto darů. Jeden je u proroka Izajáše, další jsou n Novém zákoně (Ř12, Ef4, 1Kor12). Tyto seznamy obsahují dokonce mimořádné dary Ducha Svatého jako dar uzdravování a dělání zázraků.

Dokončení příště - připravil Ik

PAPEŽ FRANTIŠEK

Papež František vydal v červnu novou encykliku o ochraně životního prostředí. Světové představitele jejím prostřednictvím vyzývá, aby „naslouchali nářku Země a pláči chudých“. Bohaté země by se podle hlavy římskokatolické církve měly zříct konzumu a namísto zisku by měly mít na zřeteli především dobro.

Papež vyzval k „rozhodné akci“, „tady a teď“ proti devastaci životního prostředí a globálnímu oteplování klimatu. František jednoznačně podpořil vědce prohlašující, že růst teplot na planetě je z velké části důsledkem průmyslové činnosti člověka.

„Je pravda, že existují i další faktory jako vulkanická činnost, změny oběžné dráhy a zemské osy, sluneční cyklus. Množství vědeckých studií však ukazuje, že za globálním oteplováním v posledních desetiletích jsou většinou koncentrace skleníkových plynů – oxidu uhličitého, metanu, oxidů dusíku a dalších – emitovaných hlavně v důsledku lidské činnosti.“

Moderní svět by se podle papeže měl zříct konzumní kultury a skoncovat s „obstrukčním chováním“ upřednostňujícím zisk před obecným blahem.

Osmasedmdesátiletý papež prohlásil, že „krátkozraká mocenská politika“ ohrožuje dlouhodobější projekty na záchranu životního prostředí. „Vypadá to tak, že mnoho z těch, kdo vlastní více prostředků a mají ekonomickou nebo politickou moc, se stará o maskování problémů nebo tajejnění jejich symptomů,“ uvedl František. Papež odmítá argument, že „technologie všechny environmentální problémy vyřeší, stejně jako hlad a chudobu odstraní tržní růst“. Čas na záchranu se podle něj krátí, planeta Země stále víc připomíná „obrovskou horu špíny“.

Opatření, jako jsou emisní povolenky, jsou také jen dočasným řešením, prohlásil papež.

„Předpovědi o příchodu soudného dne už nelze ironizovat a opovrhovat jimi. Rychlost konzumace, plýtvání a změny životního prostředí zatížily planetu natolik, že náš současný životní styl, sám o sobě neudržitelný, může přivodit jen katastrofy. Musíme se zamyslet nad svojí odpovědností dříve než ti, kdo po nás budou muset snášet strašné důsledky,“ pokračoval František.

CO BŮH ŠEPTÁ MAMINKÁM – HANA PINKNEROVÁ

Oblíbená autorka ve své knížce fejetonů nabízí humorný i moudrý pohled na podivuhodný svět maminek a Boží místo v něm. Formou krátkých čtivých příběhů se věnuje tématům rodiny a manželství, vztahu s Bohem a s lidmi.

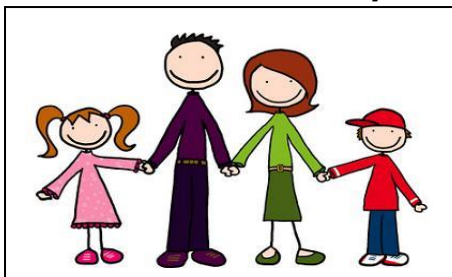
UKÁZKA Z KNIHY - ČÍST BIBLI – A KDY?

Stěžovala si jedna mladá maminka dvou malých dětí, že ji to doma nějak nebaví. Že své děti sice velmi miluje, ale otravuje ji, že jí pořád visí na šosu, že ji napadají nápady pro děti už věkem starší, a tahle mrňata vlastně nedokáže kloudně zabavit. „Vždycky vymyslím nějaký výtvarný projekt. Hodinu to chystám, děti se zabaví na deset minut, popatrlají všechno kolem kromě připraveného papíru a pak to dvě hodiny uklízím. Jsem z toho strašně unavená a na nic jiného mi už nezůstává síly.“ Na otázku, co jí k tomu říká Pán Bůh, odpovídá obranou, že vůbec, ale vůbec nemá čas na čtení Božího slova. Jak by také mohla při dvou malinkých dětech! „A to ani na pět minut?“ „No pět minut by se snad našlo,“ váhavě připustila, „někdy se dopoledne děti koukají na Kouzelnou školku... třeba by to na chvíli vydržely. Tak já to zkusím,“ rozhodla se. Po týdnu vyprávěla ona mladá žena na setkání maminek: „Tomu nebudete věřit! Ono to jde!“ Její zářící tvář svědčila o výjimečných zážitcích. „Řekla jsem dětem, že ony se teď budou dívat na pohádku a maminka si bude vedle v kuchyni číst z této velmi důležité knihy. V ní je napsáno, co Pán Bůh říká. Třeba o tom, jak správně vychovávat děti. Děti seděly celou půlhodinu u televize, dívaly se a vůbec mě nerušily. Tak to bylo třikrát. Pak jsem jednou přišla za nimi, že se budu taky koukat na pohádku, ale dcerka mi řekla – maminko, jdi si číst z té důležité knížky, my si tě pak vyzvednem. V slzách jsem děkovala Bohu.“ „No vidíš, to je úžasný,“ jásaly ostatní maminky. „Ale to ještě není všechno. Prosila jsem Boha, aby mi ukázal, co s těmi dětmi mám dělat, aby je to bavilo a abych já z toho nebyla tak strašně vyčerpaná. Co jsem uslyšela, mě šokovalo. Měla jsem dojem, že Bůh říká: Lehni si na matraci a nic nedělej. My totiž máme na zemi takovou matraci na hraní. Připadalo mi to zvláštní, ale udělala jsem to. Natáhla jsem se na zem na matraci a čekala jsem, co se bude dít. Děti se kolem mě s nadšením šmrdolily, tulily se, mazlily, dávaly mi pusinky, pokládaly mi na hlavu medvídka a sundávaly medvídka, no co bych vám líčila, dvě hodiny utekly jako nic. Tak jsem druhý den pokračovala. Nevěřili byste! Děti běhaly kolem mne, přinášely různé předměty a strkaly je do pytlíku. Pak je zase vyndávaly a s jáсотem odbíhaly, představte si: hodinu a půl! Dokonce jsem si u toho vypila kávu. Tak si představuju mateřskou dovolenou.“

vybral pn

JAK DNES ŽIJEME RODINU – ALEŠ OPATRŇY

Manželství a život rodiny

Život rodiny a její význam pro děti závisí do velké míry na kvalitě vztahu manželů. Je dobré si tedy uvědomit typické rizikové faktory manželství, kterým je radno se vyhnout nebo které radí od plánu, uzavřít manželství, v konkrétním případě ustoupit:

OBECNĚ LIDSKÉ

neschopnost oddělit se od rodičů (jednoho rodiče) či vlastní rodiny – kdo „neopustí“, ten „nepřilne“;

neschopnost rodičů „propustit dítě“, na němž lpí, které se násilím odtrhuje sňatkem;

pro potomka neutěšená situace v rodině, kterou chce řešit odchodem sňatkem, nebo dnes častěji spolužitím s někým jiným bez sňatku);

neschopnost přijímat zodpovědnost („věčné mládí“);

extrémní žárlivost, která je nesnesitelná - je to neustálá řada podezírání a kontrol;

trvajícím „paralelním vztahem“ nebo trvajícím promiskuita i po vstupu do manželství (vlastně cizoložství, které pokračuje v manželství);

předsevzetí změnit partnera či partnerku v čemkoliv závažnějším: přivést k víře, odvést od víry, pomoci z alkoholismu nebo drogové závislosti;

nečestnost, lhavost jako trvalá charakteristika;

příliš krátká známost, kdy neproběhly známé tři etapy: zaujetí protějškem, stimulace zájmu, srovnávání životních hodnot a nedošlo ke zvážení, zda je protějšek schopen naplnit očekávané role manžela, manželky, otce/matky atd.;

příliš dlouhá, tzv. „přečizená“ známost („už je nám hloupé se nevířit“);

příliš brzký sňatek po rozchodu s někým jiným, ať už jde o rozpad známosti nebo rozpad předchozího „quasimanželského“ soužití manželství - nebezpečí, že vztah bude nesen afektem, který ovšem vymizí;

plánovaná delší nepřítomnost v prvním roce či prvních letech manželství (dlouhodobý studijní či pracovní pobyt jednoho z manželů);

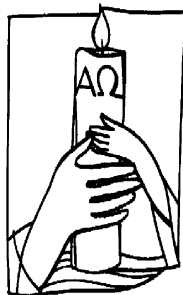
finanční či dluhová zátěž, se kterou by jeden či oba vstupovali do manželství;

nerealisticky ideální představy o manželství;

záměr odsouvat rodičovství poměrně daleko, ač jsou k němu předpoklady.

ČERVENEC

- 3.7. Svátek svatého Tomáše, apoštola
 5.7. 14. neděle v mezidobí
 11.7. Svátek svatého Benedikta
 12.7. 15. neděle v mezidobí
 18.7. Fryštácká pouť na Svatém Hostýně
 19.7. 16. neděle v mezidobí
 22.7. Památka svaté Marie Magdalény
 25.7. Svátek svatého Jakuba, apoštola
 26.7. 17. neděle v mezidobí
 29.7. Památka svaté Marty
 31.7. Památka svatého Ignáce z Loyoly

SRPEN

- 1.8. Památka svatého Alfonsa z Liguori
 2.8. 18. neděle v mezidobí
 4.8. Památka svatého Jana Vianneye
 6.8. Svátek Proměnění Páně
 8.8. Památka svatého Dominika
 9.8. 19. neděle v mezidobí
 10.8. Svátek svatého Vařince
 11.8. Památka svaté Kláry
 14.8. Památka svatého Maxmiliána Marie Kolbeho
 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
 16.8. 20. neděle v mezidobí
 20.8. Památka svatého Bernarda
 21.8. Památka svatého Pia X.
 22.8. Památka Panny Marie Královny
 23.8. 21. neděle v mezidobí
 24.8. Svátek svatého Bartoloměje
 27.8. Památka svaté Moniky
 28.8. Památka svatého Augustina
 29.8. Umučení svatého Jana Křtitele
 30.8. 22. neděle v mezidobí

HLEDÁME NOVÉHO VARHANÍKA/VARHANÍKY

Protože jeden z našich varhaníků (Vít Němec) ukončí v září svou varhanickou službu, hledáme jednoho nebo i více dobrovolníků, kteří by byli ochotni pomoci s hraním na varhany v našem kostele. Není nutná předchozí průprava hry na varhany - stačit by měla i základní znalost hry na klavír. Důležitá je hlavně ochota věnovat se této službě v naší farnosti. Byla by škoda, pokud by se nikdo nenašel a museli bychom shánět varhaníka, který by k nám dojížděl z okolí. Přihlásit se můžete buď v sakristii nebo přímo u mne.

otec Miroslav

DOPLŇOVAČKA NA PRÁZDNINY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
M	M	M	M	M	K	K	M	M	M	M	K	K	M	M	M	M	M

Prožijte si...dokončení v tajence

1. Český sochař (Josef Václav). – 2. Mozek dítěte. – 3. Mistrovské utkání (hov.) . – 4. Budova na hřbitově. – 5. Malá mezera. – 6. Doplněk pánského oblečení. – 7. Pouťová atrakce. – 8. Mýdlová pěna. – 9. Stroj na mazání. – 10. Jméno malíře Aleše. – 11. Římskými čísly 1558. – 12. Kroužek. – 13. Čarovat. – 14. Mladá dívka. – 15. Vybavení postelí. – 16. Obyvatel části naší republiky. – 17. Dužnatý plod. – 18. Jeden z prstů.

Tajenka z minula: jak se nám nabízí jen ho trochu usměřňujme

Připravil Fr. Záhla

Trocha humoru...

Tatínek jde velmi opatrně po blátivé cestě s malým chlapečkem na zádech. Ten mu povídá: Tati, neboj se, nespadneš, já tě držím....

Rodinka jde s dětmi do kostela.

Na chodníku předchází staršího pána.

Ten odpoví na pozdrav a povídá:

„Myslím, že vám seberu řidičák, předcházíte vpravo...

„Neseberete, já žádný nemám“, zní úsměvná odpověď’.

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 4. 7. 2015 v nákladu 200 ks.